WORKSHOP STORYTELLING

Introductie

Word de beste storyteller voor je bedrijf

Antje Veld

Storytelling is:

Techniek + observatie + durven

(GAAN WE TRAINEN)

Hoe storytelling werkt

DIT GAAN WE DEZE OCHTEND DOEN:

- Wat is storytelling?
- Waarom werkt storytelling?
- Welke technieken moet je beheersen om een goede storyteller te worden?
- Oefenen

“

Storytelling is not just entertainment.

It is a fundamental part of being human.

(CHRISTINE HENNEBURY)

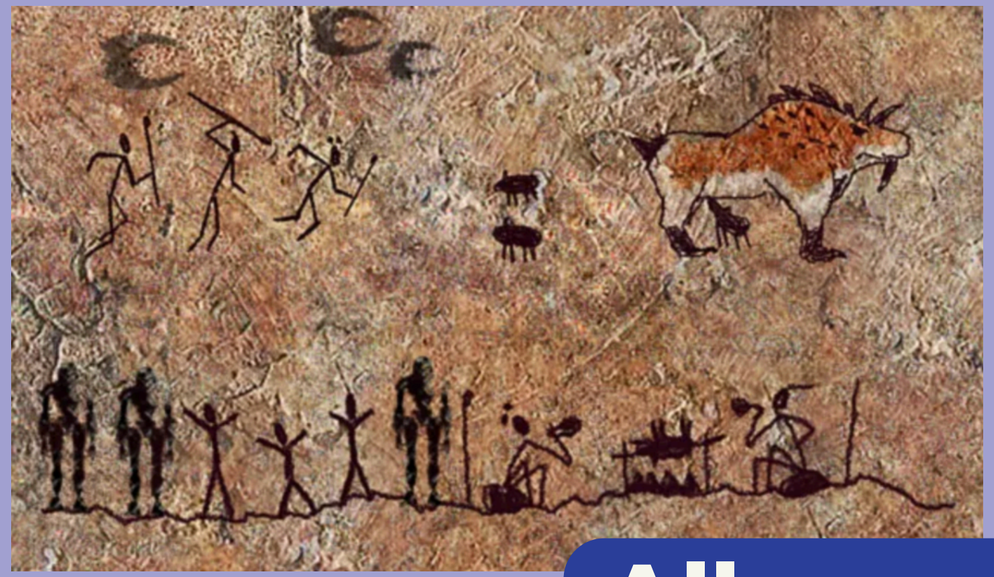

Allemaal storytellers

On a mission

Dit is mijn why

Waar ik 's ochtends mijn bed voor uitkom. Of: hoe ik keihard loog tegen een van mijn eerste vriendinnen.

NOU, BIECHT MAAR OP

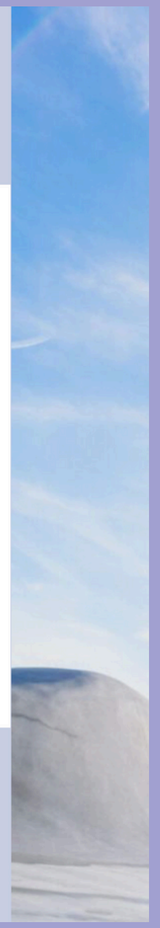

On a mission

Dit is mijn why

Waar ik 's ochtends mijn bed voor uitkom. Of: hoe ik keihard loog tegen een van mijn eerste vriendinnen.

NOU, BIECHT MAAR OP

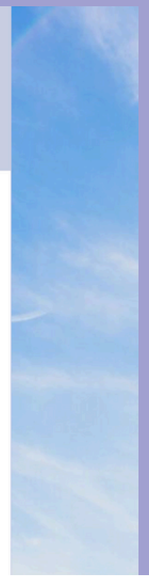

Ze heet Renske

We leerden elkaar kennen op de kleuterschool en hoewel we meerdere gemeenschappelijke interesses hadden, stond er eentje met stip bovenaan:

De gymzaal.

In rekken klimmen. Dansspelletjes doen. Als wilde dieren van touw naar touw slingeren. Toneelstukjes opvoeren. *Not to be dramatic*, maar de activiteiten die in de gymzaal plaatsvonden gaven ons leven kleur.

Daar deden we het allemaal voor.

Simon Sinek (je weet wel) zou trots op ons zijn geweest, want je zou die gymzaal best onze *big why* kunnen noemen. Het was onze grootste drijfveer.

Dat wat ons met elkaar verbond.

On a mission

Dit is mijn why

Waar ik 's ochtends mijn bed voor uitkom. Of: hoe ik keihard loog tegen een van mijn eerste vriendinnen.

NOU, BIECHT MAAR OP

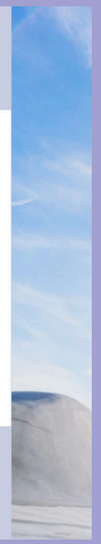

Waar we ons bed voor uitkwamen

(Plus: leerplicht)

Als we buiten school met elkaar speelden, deden we dat meestal bij haar. Dat had drie redenen:

- Renske woonde 500 meter dichter bij school dan ik
- De tuin achter haar huis was veel groter en avontuurlijker dan die van mij
- Renske had meer barbies, met beter haar

Gezien de voordelen, vond ik dat de eerste maanden prima. Totdat ik een keer bedacht: ik wil ook weleens bij mij spelen.

Toen ik dat krankzinnige plan voor het eerst opperde, sputterde Renske meteen tegen.

What's in it for me?

Waarom zou ik bij jou komen?

Dat wilde ze (net als jouw klanten) graag weten.

Ik had niet direct een overtuigend antwoord, dus de weken erna speelden we toch weer bij haar. Want: locatie, locatie, betere barbies.

Totdat we een keer samen tijdens het speelkwartier van het schoolplein weg waren geslopen om zij aan zij door het raam van de gymzaal te turen, waar een oudere klas een heel spannend spel aan het spelen was.

On a mission

Dit is mijn why

Waar ik 's ochtends mijn bed voor uitkom. Of: hoe ik keihard loog tegen een van mijn eerste vriendinnen.

NOU, BIECHT MAAR OP

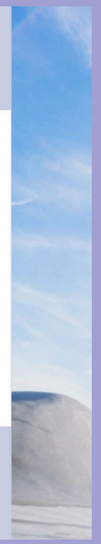

Ineens had ik het

'Wist je dat wij thuis ook zo'n gymzaal hebben', zei ik.

'Echt?' reageerde Renske verbaasd.

Ik knikte enthousiast van 'ja echt', overdonderd door mijn eigen vindingrijkheid.

Het bleef even stil.

'Zullen we dan morgen bij jou spelen?' vroeg ze.

'Is goed', antwoordde ik nonchalant.

Het is werkelijk indrukwekkend hoe slim je jezelf op die leeftijd kunt vinden na de uitvoering van een niet al te goed doordacht plan wat gedoemd is te mislukken. Vergelijkbaar met: in bad met je ogen dicht onder water duiken als je er nog niet uit wilt, want 'als jij je ouders niet ziet, zien ze jou ook niet'.

Wij hadden geen gymzaal thuis

Het was een ontzettend slecht plan.

Dat zeer zeker en genadeloos *would have backfired*, als mijn moeder die woensdagmiddag niet toevallig zelfgemaakte friet met mosselen had opgebakken van de dag ervoor.

Renske bleek dol op friet met mosselen te zijn. Wist ze zelf ook niet.

Die nieuwe ontdekking in haar leven, duwde de afwezigheid van een gymzaal eenvoudig naar de achtergrond.

Ik werd gered door de kookkunsten van m'n moeder.

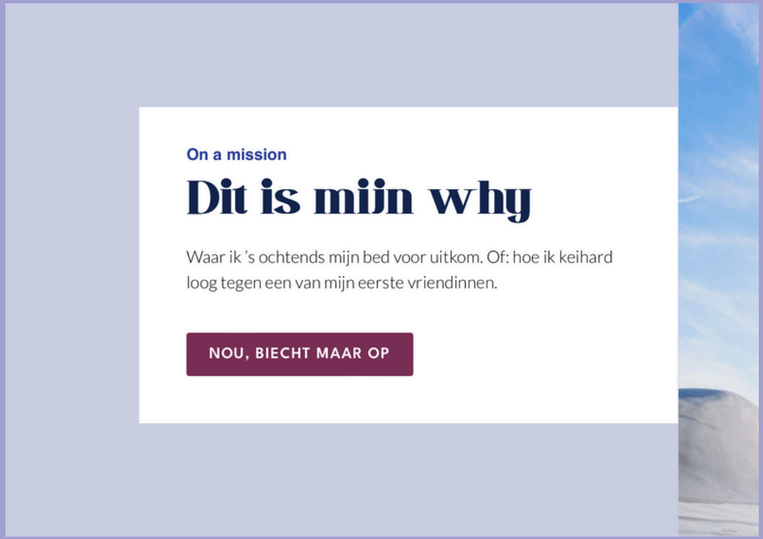

Als vijfjarige mag dat

Maar mijn hypotheekschuld bij de bank en het feit dat ik elke zes maanden keurig zelf een controle-afspraak bij de tandarts maak, verraden dat ik inmiddels volwassen ben.

Ik moet het nu zelf doen.

Realistische verwachtingen scheppen. Eerlijk zijn.

Uitleggen waar ik elke dag mijn bed voor uitkom, zodat jij kunt beoordelen of dat iets is wat jou aanspreekt. Waar je misschien zelfs wel je geld aan wil uitgeven.

Oké, heel eerlijk?

Ik heb geen big why

Tenminste, niet een waarmee ik elke dag opsta om de wereld een stukje mooier te maken. Ik word zakelijk gezien niet puur gedreven door idealistische motieven.

Mijn *mission statement* begint niet met 'ik wil mensen helpen om xxxx, zodat ze xxxx'.

Ik kom 's ochtends meestal mijn bed uit omdat ik naar de wc moet. Of omdat de kat voor de deur staat te miauwen. Vervolgens baal ik van mezelf omdat ik meteen mijn telefoon heb gepakt om vluchtig langs de *usual suspects* te scrollen (mail, Instagram, andere mail, Twitter, bezoekersstatistieken).

Terwijl ik weet dat dat geen *habit of highly succesful people* is.

Daarna snij ik wat fruit klein (want, *highly* gevoelige tanden), zet ik een kop thee en baal ik nóg een keer omdat ik me realiseer dat ik gisteren wéér mijn uren niet heb genoteerd.

On a mission

Dit is mijn why

Waar ik 's ochtends mijn bed voor uitkom. Of: hoe ik keihard loog tegen een van mijn eerste vriendinnen.

NOU, BIECHT MAAR OP

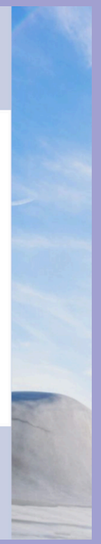

Waarom doe ik dan wat ik doe?

Ik had ook plastisch chirurg kunnen worden. Edelsmid. Of accountmanager van het een of ander.

Maar nee, ik koos voor een schrijvend bestaan.

Omdat ik daar goed in ben, veel plezier in heb, mijn creativiteit in kwijt kan, óók geld mee kan verdienen (niet zoveel dat een ander elke dag mijn fruit voor me snijdt, maar ik hoop ook eigenlijk dat dat pas nodig is wanneer ik heel oud ben) en de wereld er mooier van wordt.

Huh, toch een beetje idealisme?

Ja en nee

Ja, ik strijd graag tegen manipulatieve of dertien-in-een-dozijn teksten die het internet lelijker maken dan nodig.

Van die inwisselbare woorden waar je niks aan hebt. Waar je misschien per ongeluk tien minuten van je leven aan verspilde die je nooit meer terug krijgt.

Vind ik zonde. Doe ik graag wat aan.

En nee, ik klim niet elke dag op die barricade.

Want wat mij vooral drijft is *having fun*.

Waarom werkt storytelling zo goed?

(LET'S TALK SCIENCE)

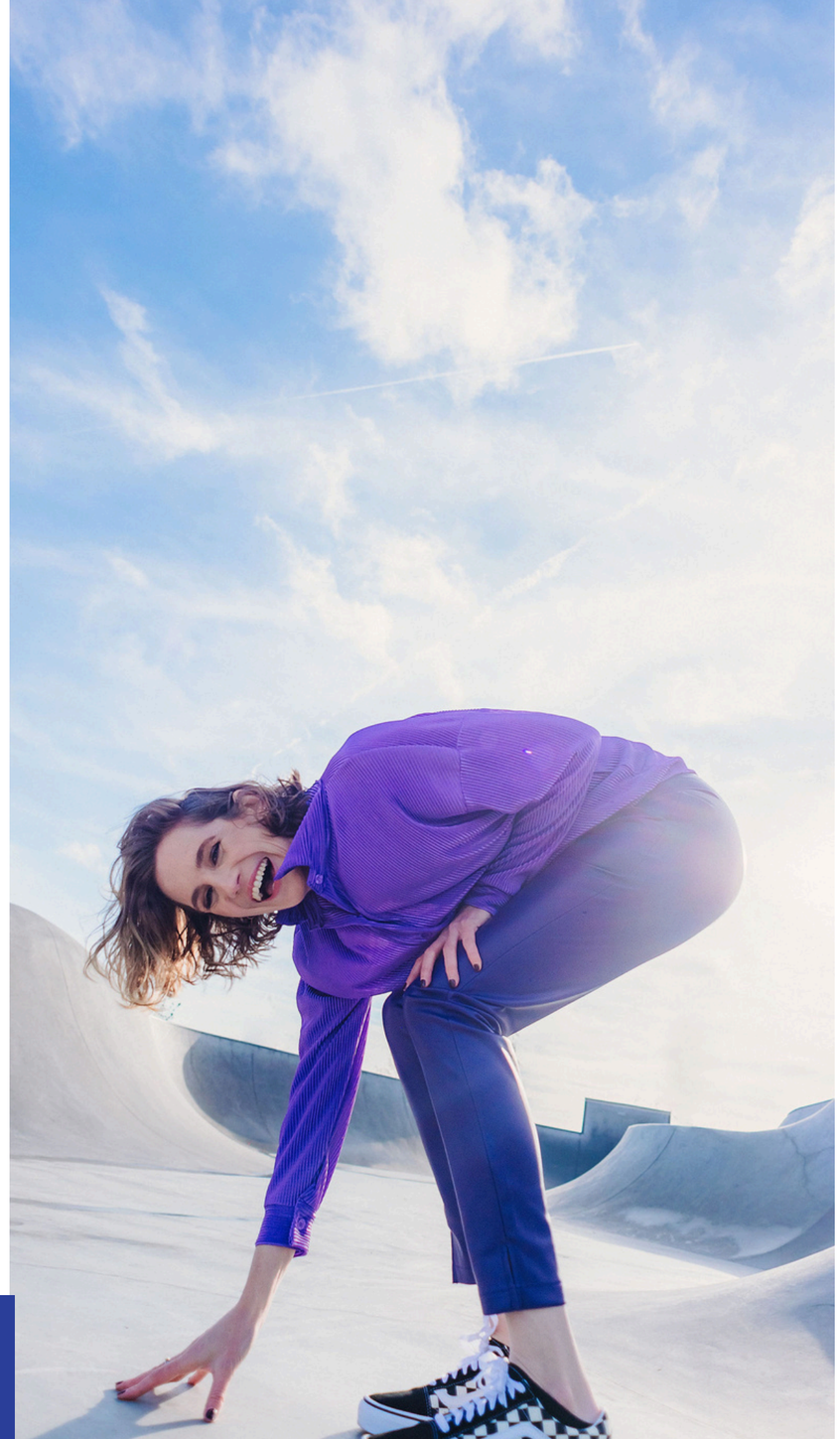

(DIT HOEF JE NIET TE ONTHOUDEN)

Voordelen storytelling:

1

Know
Like
Trust

(MAAKT JE DOELGROEP KLAAR OM TE KOPEN)

Voordelen storytelling:

2

Aandacht vasthouden

(JE PUBLIEK WIL WETEN HOE HET EINDIGT)

Voordelen storytelling:

3

Jezelf onderscheiden

(JOUW VERHALEN ZIJN VAN JOU)

Welke technieken gebruik je dan?

- BEGIN IN DE ACTIE
- ZET JE CAMERA AAN
- GEBRUIK DETAILS
- DIALOGEN
- METAFOREN

En whatever you do:

Hou het klein

Zoom in

Hoe begin je?

‘Zelf kippensoep maken? Das hartstikke makkelijk meske.’

Aan de telefoon klinkt mijn schoonvader altijd nog net iets Brabantser dan in het echt.

‘Je pakt gewoon een grote pan. Legt er wat kippendijen of kippenbouten in. Grof gesneden groenten erover. Paar liter water erop gieten. En dan op laag vuur langzaam laten koken.’

‘Is dat alles?’ vraag ik.

‘Ja, het kan wel een beetje gaan schuimen. Dat schep je er dan af en toe af. En na een paar uur moet je de groenten passeren. Zo noemen wij dat dan hè. Zeven zeg maar. Wat je overhoudt is je kippensoep. Simpel.’

Veel te simpel, als je het mij vraagt

Hoewel ik best geloof dat je na deze handelingen een degelijke kippensoep krijgt, heb ik mijn schoonvader niet voor niets gebeld.

Mensen reden vroeger om voor de bouillabaisse die hij decennia lang in de keuken van het Boxtelse restaurant Villa Catherina bereidde. Van mijn vriend weet ik dat ook zijn runderbouillon en zelfgemaakte kippensoep oneindig populair waren.

Ik had hem al een tijdje niet meer gezien.

De rood-witte kat die op een hoek van de straat rondhing waar ik tijdens mijn dagelijkse wandelingen vaak langsliep. Hij kwam altijd wel even een kopje geven of aaitje halen als ik voorbij wandelde.

Soms lag ie in de tuin tegen het huis op de hoek, maar daar had ik ook al een paar keer gekeken (sorry bewoners, ik was niet naar binnen aan het gluren hoor, kwam voor je kat).

Best wel gek

Totdat ik deze week ineens een briefje zag hangen op een elektriciteitskastje voor het huis. Met een foto van een rood-witte kat en een paar regels tekst:

Dag lieve Annie

Dank jullie wel voor alle lieve aaitjes en knuffels. Ik heb een goed leven op deze hoek gehad!

Liefs,
Annie

Schrijven als een camera

Ik kijk om me heen en vind alle vrouwen die ik hier zie sowieso al winnaars. Totdat ze in beweging komen en de trap op beginnen te lopen richting de zaal waar het podium staat.

‘Wacht! Ik moet als eerste!’

Terwijl ik zittend op mijn stoel probeer te luisteren naar het vlammende introductiepraatje van een van de organisatoren, voel ik dat mijn hart steeds harder begint te kloppen.

Dit is normaal, heb ik gelezen in het boek *Spreken met impact*, van **Stefanie van Moen**. Mijn lijf heeft er zin in. Nu mijn hoofd nog.

Ik voel met mijn hand aan de kaartjes in de rechterzak van mijn jasje.

Daar staat mijn pitch op

In kernwoorden.

Ik weet dat ik ze niet nodig heb, maar het voelt fijn dat ze er zijn.

‘…..en dan wil ik nu graag Antje uitnodigen om op het podium te komen.’

Ineens gaat alles heel snel en sta ik met samengeklemde handen rond de microfoon op het podium.

Ik begin meteen te ratelen

Iets over het mailtje wat we vooraf kregen waar in stond dat je je voorkeur over de volgorde kon doorgeven. En dat ik dat dus niet had gedaan. Waardoor ik nu als eerste aan de beurt ben. Even geen rekening mee gehouden.

Zoek contact met je publiek.

Oja, ik kijk naar de zaal en zie allemaal vriendelijke gezichten. Waarvan zo’n 75 procent mij waarschijnlijk een winnaar vindt.

Dan begin ik mijn pitch van twee minuten.

‘Goed, ik ben dus Antje en ik ben eigenlijk drie dingen. Copywriter. Schrijfcoach. En vandaag jarig.’

Iedereen klapt.

Het brengt me even uit mijn verhaal, maar ontspant ook meteen. Die heb ik alvast binnen.

Wat valt jullie op aan dit voorbeeld?

Details

‘Zelf kippensoep maken? Das hartstikke makkelijk meske.’

Aan de telefoon klinkt mijn schoonvader altijd nog net iets Brabantser dan in het echt.

‘Je pakt gewoon een grote pan. Legt er wat kippendijen of kippenbouten in. Grof gesneden groenten erover. Paar liter water erop gieten. En dan op laag vuur langzaam laten koken.’

‘Is dat alles?’ vraag ik.

‘Ja, het kan wel een beetje gaan schuimen. Dat schep je er dan af en toe af. En na een paar uur moet je de groenten passeren. Zo noemen wij dat dan hè. Zeven zeg maar. Wat je overhoudt is je kippensoep. Simpel.’

Veel te simpel, als je het mij vraagt

Hoewel ik best geloof dat je na deze handelingen een degelijke kippensoep krijgt, heb ik mijn schoonvader niet voor niets gebeld.

Mensen reden vroeger om voor de bouillabaisse die hij decennia lang in de keuken van het Boxtelse restaurant Villa Catherina bereidde. Van mijn vriend weet ik dat ook zijn runderbouillon en zelfgemaakte kippensoep oneindig populair waren.

‘Mijn oma zou jou nooit hebben aangenomen’, zei mijn vriend al tijdens een van onze eerste dates.

Zijn opa en oma hadden een restaurant. En oma nodigde potentieel personeel altijd eerst een keer uit om mee te eten met het gezin.

Klinkt aardig, maar ze deed het vooral om te zien hoe snel iemand at. Want langzame eters zijn langzame werkers, vond oma.

Dus nee, ze zou mij nooit hebben aangenomen. Ik was pas halverwege m’n lasagne toen mijn vriend zijn bord al lang leeg had.

Story of my life.

Ik ben een diesel, kom langzaam op gang. En laat me niet graag opjagen.

Best een uitdaging anno 2022. Zeker als eigenaar van een account op Instagram, waar de afgevinkte to-do-lijstjes en productiviteitscursussen je om de oren vliegen. En waar bijna iedereen bezig lijkt te zijn met sneller, beter, meer.

Als ondernemer doe ik heus mijn best om mijn tijd zo nuttig en efficiënt mogelijk te besteden. Maar als (creatief) mens heb ik ook ruimte nodig om mijn handen rond een kop thee te kunnen vouwen en een tijdje ongepland voor me uit te staren.

Of om een lange wandeling te maken.

Te twijfelen tussen paprika en naturel chips.

Kattenfilmpjes te kijken. Video’s van slapende koala’s. En van mensen die liedjes zingen in hun auto. Of 48 verschillende accenten in 60 seconden na kunnen doen.

Dus toen iemand tijdens een kennismakingsgesprek laatst vroeg of ik ook een spoedtarief had, verslikte ik me bijna in mijn thee.

Antje Veld • You
Copywriter en schrijfcoach voor ondernemers die hun bedrijf serieuzer n...
6d •

Wat vind jij van de term ‘schaamteloze zelfpromotie’?

Ik vind het maar een gekke term.

Alsof de standaard versie van zelfpromotie altijd mét schaamte moet zijn. Terwijl het toch hartstikke belangrijk is om enthousiast te kunnen vertellen over wat je doet.

Dan ga ik er even vanuit dat je niet de bedenker was van hondengevechten, de verbreding van de A27 door Amelisweerd of bro-marketing (hebben we allemaal niet nodig).

Maar als je iets te promoten hebt waar anderen echt wat aan hebben, dan why not?

Doe het vooral veel en voluit. In elk geval zonder schaamte, want daar heb je geen enkele reden toe.

Dialoog

‘Zelf kippensoep maken? Das hartstikke makkelijk meske.’

Aan de telefoon klinkt mijn schoonvader altijd nog net iets Brabantser dan in het echt.

‘Je pakt gewoon een grote pan. Legt er wat kippendijen of kippenbouten in. Grof gesneden groenten erover. Paar liter water erop gieten. En dan op laag vuur langzaam laten koken.’

‘Is dat alles?’ vraag ik.

‘Ja, het kan wel een beetje gaan schuimen. Dat schep je er dan af en toe af. En na een paar uur moet je de groenten passeren. Zo noemen wij dat dan hè. Zeven zeg maar. Wat je overhoudt is je kippensoep. Simpel.’

Veel te simpel, als je het mij vraagt

Hoewel ik best geloof dat je na deze handelingen een degelijke kippensoep krijgt, heb ik mijn schoonvader niet voor niets gebeld.

Mensen reden vroeger om voor de bouillabaisse die hij decennia lang in de keuken van het Boxtelse restaurant Villa Catherina bereidde. Van mijn vriend weet ik dat ook zijn runderbouillon en zelfgemaakte kippensoep oneindig populair waren.

Er zijn weinig dingen die ik zo voor lief neem als de vaatwasser.

Totdat ie stuk ging.

‘Nee, dat klinkt niet goed’, bevestigde mijn vriend toen ik hem op het vreemde geluid vanuit de keuken wees. ‘Die doet het niet meer.’

We keken elkaar bezorgd aan

Wat nu? Hoe moest dat nou met al die vieze borden, pannen en bestek?

We besloten eerst maar te doen wat elk normaal mens doet:

Negeren.

In het begin lukte dat aardig. Tot we de keuken steeds meer gingen mijden. De geur van aangekoekte etensresten en schimmelvorming langzaam de rest van het huis in trok. En het bedrag dat we aan Thuisbezorgd overmaakten ons vakantiebudget begon op te snoepen.

‘Dit kan zo niet langer’, zei mijn vriend.

Nu keken we elkaar niet langer bezorgd, maar vooral angstig aan

‘Wat denk je?’ fluisterde ik. ‘Afwassen?’

Afwassen.

Dat was lang geleden. De onzekerheid sloeg direct toe.

Wat zouden onze vrienden ervan vinden? Wie zat er eigenlijk op dat schone servies van ons te wachten?

Eerst maar eens een e-book downloaden met 10 tips om sneller de vieze vaat weg te werken.

Metaforen

Wist je dat je alles wat je in de aanbieding hebt, drie keer moet verkopen?

WACHT, Niet wegrennen nu….

Wat als ik je beloof dat verkopen juist makkelijker wordt als je het steeds drie keer doet?

Ik weet het, dit lijkt niet logisch. Want het klinkt als meer werk dan één keer iets verkopen. En dat is al niet je favoriete onderdeel van het ondernemerschap, laten we eerlijk zijn. Maar het is wel een onderdeel wat zeg maar, eh ja hoe zeg ik dit voorzichtig:

ONMISBAAR IS VOOR EEN LEVENSVATBAAR BEDRIJF.

Want zonder verkopen wordt je onderneming een soort regeerakkoord wat……..nee doe maar niet Antje.

Oké, een Songfestival act die…….don't go there Antje.

Hmmm, een Formule 1 coureur dan die niet voor een team rijdt dat wordt gesponsord door een energiedrankje.

(Pfff #nailedit)

Kansloos dus.

Je kunt er dan ook maar beter van gaan houden om je mooie aanbod te verkopen.

Hoe kom je aan een goede metafoor?

Soms moet je daar even voor gaan zitten.

Want remember: jij doet het werk. Je lezer leunt rustig achterover totdat je iets briljants hebt bedacht.

Probeer dus te zoeken naar:

- Het voelt als….
- Het is net een…
- Dat gaat nog langzamer dan…..
- Zie het als een soort…
- Je kunt het vergelijken met…
- Net zo [snel/groot/zoet/oranje] als…

Drie extra hulpmiddelen:

1. Benoem wat het is
2. Praat er met anderen over
3. Kijk de kunst af

Let's practice....

Details noteren (zodat we die spier trainen)

Vertel!

Wat heb je gezien, gehoord, geroken, etc.?